

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)
23 päivänä lokakuuta 1998 *

Asiassa T-609/97,

Regione Puglia, edustajinaan asianajajat Francesco Rosi ja Antonio Campagnola,
Rooma, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Penning & associés,
31 Grand-rue,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies
Francesco P. Ruggeri Laderchi, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen
yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

ja

Espanjan kuningaskunta,

vastaajina,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan oliiviöljyn arvioidun tuotannon sekä ennakolta maksettavan tuotantoa koskevan yksikkötuen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1996/97 10 päivänä lokakuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1979/97 (EYVL L 278, s. 12),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Moura Ramos sekä tuomarit V. Tiili ja P. Mengozzi,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt ja oikeudenkäyntimenettely

- 1 Rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY (EYVL 172, s. 3025; jäljempänä perusasetus), jota on muutettu useaan kertaan, 5 artiklalla on otettu käyttöön oliiviöljyn tuotantotuki. Tämän säännöksen mukaan neuvosto vahvistaa, kuinka suurta oliiviöljymäärää tuki voi enintään koskea, ja tuotannon ylittäessä tämän enimmäismäärän tuen määrä vähenee samassa suhteessa.

- 2 Tuen myöntämistä oliiviöljyn tuotannolle sekä tuottajajärjestöille koskevista yleisistä säännöistä 17 päivänä heinäkuuta 1984 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2261/84 (EYVL L 208, s. 3; jäljempänä soveltamisasetus), jota on muutettu useaan kertaan, säädetään, että komissio vahvistaa ennen kunkin markkinointivuoden heinäkuun 1. päivää, mikä on arvioitu tuotanto ja kuinka suuri on se tuotantoa koskevan yksikkötuen määrä, joka voidaan maksaa ennakolta.

- 3 Komission 10.10.1997 antamalla asetuksella N:o 1979/97 (EYVL L 278, s. 12; jäljempänä riidanalainen asetus) on jäsenvaltioiden antamien tietojen perusteella vahvistettu markkinointivuoden 1996/97 osalta oliiviöljyn arvioitu tuotanto ja se tuotantoa koskevan yksikkötuen määrä, joka voidaan maksaa ennakolta.

- 4 Kantaja on yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 23.12.1997 jättämällään kannekirjelmällä nostanut EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla tämän kanteen komissiota ja Espanjan kuningaskuntaa vastaan vaatien, että riidanalainen asetus on kumottava.

- 5 Komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 3.3.1998 jättämällään kirjelmällä tehnyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla oikeudenkäyntiväitteen, josta kantaja on esittänyt huomautuksensa 8.5.1998.

- 6 Espanjan kuningaskunta on toimittanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 23.4.1998 väliintulohakemuksen, jossa se on pyytänyt saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.

Asianosaisten vaatimukset

7 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää oikeudenkäyntiväitteen,

— kumoaa riidanalaisen asetuksen kokonaan tai toissijaisesti kumoaa asetuksen, siltä osin kuin siinä katsotaan, että Espanjan kuningaskunnan antamat tiedot ovat oikeita,

— ryhtyy kaikkiin muihin toimenpiteisiin, ”joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pitää asianmukaisina ja oikeina”,

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

8 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta,

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin kanne kohdistuu Espanjan kuningaskuntaan

9 Työjärjestyksen 111 artiklassa määrätään, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin selvästi ei ole toimivaltainen ratkaisemaan kannetta, se voi asian käsittelyä jatkamatta ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

- 10 Asiat, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen, on lueteltu perustamissopimuksissa ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1) 3 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21). Näiden määräysten nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista ainoastaan luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kanteita perustamissopimuksilla tai niiden täytäntöönpanemiseksi annetuilla säädöksillä perustettuja Euroopan yhteisöjen toimielimiä vastaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ei näin ollen ole toimivaltaa käsitellä luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön jäsenvaltiota vastaan nostamaa kannetta (ks. asia T-69/98, Müller v. neuvosto ja Saksa, määräys 8.5.1998, 4 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 11 Tästä seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella selvästi ei ole toimivaltaa ratkaista tätä kannetta siltä osin kuin se kohdistuu Espanjan kuningaskuntaan, eikä kannetta ole tarpeen antaa etukäteen tiedoksi Espanjan kuningaskunnalle.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin kanne kohdistuu komissioon

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 12 Komissio korostaa, ettei kantaja ole kanteessa täsmentänyt, perustuuko sen kumoamiskanne perustamissopimuksen 173 artiklan toiseen vai neljänteen kohtaan. Jos kanne perustuu perustamissopimuksen 173 artiklan toiseen kohtaan, kantajalla ei komission mukaan ole asiavaltuutta, koska sitä ei mitenkään voida rinnastaa jäsenvaltioon. Jos kanne perustuu perustamissopimuksen 173 artiklan neljänteen kohtaan, kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty, koska riidanalainen asetus selvästi on yleisesti sovellettava, eikä se siis koske kantajaa erikseen. Komission mukaan kanne on tämän vuoksi jätettävä tutkimatta riippumatta siitä, mikä on sen oikeudellinen perusta.

- 13 Kantaja väittää, että sillä on asiavaltuus nostaa kanne riidanalaisesta asetuksesta perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan perusteella, koska Italian tasavalta on "valtuuttanut" kantajan käyttämään Italian tasavallan toimivaltaa "yhteisön säädösten täytäntöönpanon osalta" erityisesti maatalousasioissa, joten kantaja voi "riitauttaa [yhteisön säädöksiä] yhteisön tuomioistuimissa", jos se katsoo säädösten loukkaavan etujaan.
- 14 Toissijaisesti kantaja katsoo, että sen kanne on otettava tutkittavaksi ainakin perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan perusteella. Kantajan mukaan riidanalainen asetus on nimittäin "luonteeltaan päätös", koska ennakoita maksettavan tuotantoa koskevan yksikkötuen määrä, joka perustuu kunkin jäsenvaltion arvioituun oliiviöljyntuotantoon, vahvistetaan viittaamalla "tiettyyn määrään tuottajia". Kantaja katsoo, että asetus koskee sitä erikseen, koska kantajan alue on "maatalouteen suuntautunutta", jolla "oliivinviljely on keskeisessä asemassa ja kattaa enemmän kuin viidesosan maatalouskäyttöön soveltuvasta pinta-alasta" ja koska kantajan alue on Andalusian ohella absoluuttisesti ilmaistuna suurin oliiviöljyn tuottaja koko yhteisössä. Kantajan asiavaltuus perustuu siis siihen "alucelliseen luonteeseen", joka on sen erityisellä intressillä vaatia sellaisen riidanalaisen asetuksen kumoamista, jolla on "vahingoitettu alueen taloutta" ennakoita maksettavaa tukea pienentämällä; kantajan mukaan tämä erityinen intressi on oliiviöljyn "tuottajien intressien summa", ja se erottaa kantajan muista, eikä ole tarpeen pohtia, tuottaako kantaja itse oliiviöljyä.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklassa määrätään, että jos asianosainen haluaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisevan asian tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, ellei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päättä toisin. Tässä tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että se on saanut asiakirja-aineistosta riittävät tiedot asiasta ja että hakemus on ratkaistava suullista käsittelyä aloittamatta ja ilman niitä edeltäviä asian selvittämistoimia, joita kantaja on ehdottanut.

- 16 Kantaja ei voi alueellisena yksikkönä vedota perustamissopimuksen 173 artiklan toiseen kohtaan. Perustamissopimuksen rakenteesta käy nimittäin selvästi ilmi, että jäsenvaltion käsitteellä, sellaisena kuin sitä on käytetty kanteen nostamista koskevissa määräyksissä, tarkoitetaan ainoastaan Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden hallituksia, eikä sitä voida laajentaa koskemaan aluehallituksia, riippumatta niille myönnetyn toimivallan laajuudesta (asia C-95/97, Région wallonne v. komissio, määräys 21.3.1997, Kok. 1997, s. I-1787, 6 kohta; asia C-180/97, Regione Toscana v. komissio, määräys 1.10.1997, Kok. 1997, s. I-5245, 6 kohta; asia T-214/95, Vlaams Gewest v. komissio, tuomio 30.4.1998, Kok. 1998, s. II-717, 28 kohta ja asia T-238/97, Comunidad Autónoma de Cantabria v. neuvosto, määräys 16.6.1998, 42 kohta, Kok. 1998, s. II-2271).
- 17 Koska kantaja on Italian kansallisen oikeuden mukaan oikeushenkilö — mitä seikkaa komissio ei kiistä —, se voi lähtökohtaisesti nostaa kumoamiskanteen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan nojalla, sillä tämän kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen.
- 18 Komissio on riidanalaisella asetuksella vahvistanut markkinointivuoden 1996/97 osalta oliiviöljyn arvioidun tuotannon sekä ennakoitavan tuotantoa koskevan yksikkötuen määrän. Vastoin kantajan väitteitä on todettava, että asetus on suunnattu kaikille yhteisössä toimiville oliiviöljyn tuottajille, jotka voivat saada tuotantotukea, eikä siis ole mitään sellaista seikkaa, jonka perusteella asetuksen voitaisiin katsoa olevan ”luonteeltaan päätös”.
- 19 Sen osalta, koskeeko riidanalainen asetus kantajaa suoraan ja erikseen siten kuin perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetaan, kantaja väittää, että riidanalainen asetus koskee sitä erikseen, koska oliiviöljyn tuottajille ennakoitua

maksettavan tuen pienentämisellä on merkittäviä sosioekonomisia vaikutuksia kan-tajan alueella, joka on Andalusiassa ohella yhteisön suurin oliiviöljyn tuottaja.

- 20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa kuitenkin, että riidanalainen asetus koskee ennen kaikkea oliiviöljyn tuottajille vuoden 1997 lokakuusta alkaen mark-kinointivuodelle 1997/98 ennakolta maksettavan tuotantoa koskevan yksikkötuen määrää, jota koskee varaus, jonka mukaan ennakolta maksetun määrän ja mark-kinointivuoden lopussa vahvistetun lopullisen määrän välinen erotus peritään takaisin. Riidanalainen asetus koskee siis yhteisön oliiviöljyn tuottajia.
- 21 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on äskettäin huomauttanut edellä mainitussa asiassa Comunidad Autónoma de Cantabria vastaan neuvosto antamas-saan määräyksessä (49 kohta), se yleinen intressi, joka taloudellisissa ja sosiaalisissa kysymyksissä toimivaltaisen yksikön asemassa olevalla alueella voi olla kyseisen alueen taloudellisen menestyksen kannalta, ei voi sellaisenaan riittää siihen, että riidanalaisen asetuksen säännösten katsottaisiin koskevan sitä perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuihin tavoin eikä — varsinkaan — kos-kevan sitä erikseen (ks. vastaavasti myös asia C-295/92, Landbouwschap v. komissio, määräys 30.9.1992, Kok. 1992, s. I-5003, 12 kohta ja yhdistetyt asiat 197/80, 198/80, 199/80, 200/80, 243/80, 245/80 ja 247/80, Ludwigshafener Walzmühle Erling ym. v. neuvosto ja komissio, määräys 8.4.1981, Kok. 1981, s. 1041, 8 ja 9 kohta).
- 22 Jotta jäsenvaltion alueellisen yksikön, kuten Regione Puglian, nostaman kanteen voitaisiin katsoa täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset, ei siis ole riittävää, että alueellinen yksikkö vetoaa siihen, että yhteisön säädöksen soveltaminen tai täytäntöönpano voi yleisesti vaikuttaa sen alueen sosioekonomisiin olosuhteisiin (em. asia Comunidad Autónoma de Cantabria v. neuvosto, määräyksen 50 kohta).

- 23 Edellä esitetystä seuraa, että kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se kohdistuu komissioon.

Espanjan kuningaskunnan väliintulohakemus

- 24 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin selvästi ei ole toimivaltainen ratkaista tätä kannetta siltä osin kuin se kohdistuu Espanjan kuningaskuntaan ja koska kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se kohdistuu komissioon, ei ole tarpeen ratkaista Espanjan kuningaskunnan väliintulohakemusta, jolla se on pyytänyt saada tukea komission vaatimuksia väliintulijana (ks. tältä osin em. asia Comunidad Autónoma de Cantabria v. neuvosto, määräyksen 54 kohta).

Oikeudenkäyntikulut

- 25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 26 Koska väliintulohakemuksesta ei ole tarpeen lausua, väliintulohakemuksen tekijä vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)**

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.**
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**
- 3) Väliintulohakemuksen tekijä vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 23 päivänä lokakuuta 1998.

H. Jung

kirjaaja

R. Moura Ramos

neljännen jaoston puheenjohtaja